

תמיד עיני ה'

אין זה כי אם "בית אלקים", וזה שער השמים!

אלקיד בה

בא"י שאין שר ומזל מושל בה כ"א האל ית', היא מושפעת מאתו ית' מדי יום ביום ומדי שנה בשנה בכל הדברים הצריכים למוזנות האדם וחיוו, אבל שאר הארצות הם מושפעים ע"י השר והמזל השולט עליהם לזמן קצוב, כפי מה שחלקו לו למעלה. והוא דמיון מלך גדול מושל בד' פנות העולם, שהוא שולח למקומות הרחוקים ממנו הדברים הצריכים אליהם לזמן רב, כדי שלא יצטרך לשלוח כמה פעמים, ובמקום מושבו אינו מחלק להם כ"א מדי יום ביומו או מדי חדש בחדשו, להיותו קרוב אליהם, ויכול להשלים חסרונם בכל יום. (בית אלקים להנביט, שער התפילה פרק ה')

**ב"ה – ספר "ארץ ישראל", מדור "עין הארץ" ח"א – גליון 9 – ט ניסן תשס"ד לפ"ק
ז"ל בקביעות ע"י: "אגודת העולמי הכללי למען ישוב ארץ ישראל" – עיה"ק ירושלים תובב"א**

גליון יומי לחיזוק והתעוררות למצות ישוב ארץ ישראל להחזיר עמדת מצות ישוב א"י ליושנה, להחזרת כל אחב"י לארצינו הקדושה, ועי"ז נזכה בקרוב לביאת משיח צדקינו בב"א ארץ אשר ה' אלקיד דורש אותה, תמיד עיני ה' אלקיד בה

העמק דבר על דברים פרק יא פסוק יב

(יב) ארץ אשר וגו'. הוסיפה תורה לומר דגם בזה אינו שוה לכל מדינות. אע"ג שנדרשים לגשם להשקות השדות מכ"מ אין להם דאגה מזה. בטבע המדינה להיות גשם בעתו. משא"כ א"י ה' אלהינו דורש אותה. אינו נותן גשמים אלא עפ"י חקירה לפי המעשים:

תמיד עיני ה' וגו'. ולא עוד אלא אפילו כבר היה גשם ותבואת השדה כבר בא לברכה מכ"מ עדיין השגחת ה' שולטה בה:

מראשית השנה ועד אחרית שנה. דכמה מאורעות מזדמנים. וכדאי' ברבה פ' זו דבמי רפב"י היה מקום א' שהעכברים אכלו התבואה שבגורן עד שעשרו כראוי. ובירושל' ברכות פ"ט אי' ע"ז המקרא דאי אין מוציאין מעשרות כראוי ה"ז כתיב המביט לארץ ותרעד. והרבה שלוחים למקום. וא"כ נדרשת לעולם לברכת ה' שתהי ארץ זבת חו"ד. ולא מועיל הנתינה לאבות. על כן מסיים והיה אם שמע וגו'. [והיה ראוי להיות פרשה אחת עם הקודם. שהרי ענין אחד הוא אבל משום דפ' והיה אם שומע כבר כתובה בתפלין וכאן נכתבה בס"ת מש"ה כתיב בפ' בפ"ע]:

והארץ אשר אתם עוברים שמה לרשתה ארץ הרים ובקעות למטר השמים תשתה מים
ארץ אשר ה' אלקיד דורש אותה תמיד עיני ה' אלקיד בה מרשית השנה ועד אחרית שנה